

EU-regi, og det er også lykkedes i løbet af perioden at få den kritiske dialog skærpet og få presset på Iran øget. Åbenhed i kritikken og presset på Iran kom markant til udtryk ved Rushdies besøg i København i maj sidste år, denne gang inviteret som gæst af den danske regering og den nuværende statsminister – en tydelig markering, som Salman Rushdie også havde mange lovord tilovers for.

På trods af København-erklæringen fra februar 1995 må vi konstatere, som hr. Gert Petersen også gjorde det, at Danmarks og EU's bestræbelser i den kritiske dialog endnu ikke har haft direkte målelige virkninger på præstestyret, og derfor vil jeg godt komme med nogle anbefalinger til regeringen. Jeg vil for det første opfordre til, at man fortsat ved enhver lejlighed forsøger at tage åbent og direkte afstand fra det iranske styres handlinger og tydeligt markerer vores afvisning af præstestyrets trusler, herunder naturligvis fatwaen. Det skal ikke alene ske i ord, men også i konkrete handlinger, når vi mødes i internationale fora og ved andre lejligheder, som det bl.a. skete i går. Jeg skal samtidig opfordre regeringen til meget nøje at følge op på Det Europæiske Råds vedtagelse i juni i år om at gøre den kritiske dialog mere kritisk og mere resultatorienteret. Denne vedtagelse er pæne ord, men hvis de ikke følges op med kontante, fælles handlinger, der kan lægge et føleligt politisk, økonomisk, handelsmæssigt og kulturelt pres på præstestyret, bliver det hele jo blot en videreførelse af den hidtidige resultatløse dialog. Jeg tror, at Rushdie i går brugte udtrykket, at »skruen skal strammes i den fælles kritiske dialog«, og det kan jeg kun tilslutte mig.

Jeg synes også, der er grund til i denne debat at minde om, at vi her i landet skal yde beskyttelse til de mennesker, der må flygte fra præstestyrets overgreb og tortur. Vi skal opfylde vores menneskelige forpligtelser, så de også her i landet kan forenes med deres ægtefæller og deres børn. Jeg vil godt opfordre regeringen til at sikre, at en eventuelt mere ensartet, fælles asylpolitik i EU-regi ikke vil svække mulighederne for at yde denne beskyttelse.

Endelig vil jeg gerne støtte, at vi erstatter den bilaterale kritiske dialog, der jo, som udenrigsministeren netop har meddelt, blev standset i februar i år, med en tættere dialog med de kræfter og oppositionsgrupper, som arbejder på at bringe præstestyrets krænkelse og overgreb til ophør, altså de kræfter og oppositionsgrupper, som arbejder for demokrati og respekt for men-

neskerettighederne i Iran. Jeg vil benytte lejligheden til at sige, at vi også partimæssigt vil søge en tættere dialog med disse grupperinger i den kommende tid, og jeg håber, at vi ad den vej kan bidrage yderligere til at gøre Iran til et demokratisk land, der respekterer fundamentale menneskerettigheder og folkeretten.

Jeg vil gerne slutte mit indlæg med på Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og CD's vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget konstaterer, at styret i Iran fortsætter sin undertrykkelse af politiske modstandere og religiøse mindretal og udviser mangel på respekt for demokrati, menneskerettigheder og ytringsfrihed.

På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til

- endnu en gang at insistere på, at de iranske ledere efterlever Folkeretten og drager alle konsekvenser heraf,
- at videreføre den aktive linje i internationale fora med det sigte at fastholde det iranske styre på kravet om overholdelse af menneskerettigheder og udvikling af demokrati,
- at fastholde, at menneskerettigheder går forud for eksportinteresser, og
- at føre dialog med grupperinger, der arbejder for demokrati og respekt for menneskerettigheder i Iran.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 17).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hykleriet når efterhånden op over taget. Der er ikke grænser for regeringens mod i denne sag; der er ikke grænser for regeringens handlekraft. Det er næsten ikke til at holde ud at høre på. Det er ét stort reklamenummer, som skal forsøge at bortforklare hele den diletantforestilling, vi alle sammen har været vidne til det sidste lange stykke tid.

Hvis regeringen havde det mod og den handlekraft, havde den på sit Sikkerhedsudvalgsmø-